

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 12 juni 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 december 2001,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en architectuurhistorische waarde:

- als monument:

HERENHUIS EN TUINMUUR, gelegen te

Tongeren (Tongeren), Repenstraat 12;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 199GDEEL.

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en architectuurhistorische waarde:

- als stadsgezicht:

TUIN VAN HERENHUIS, gelegen te

Tongeren (Tongeren), Repenstraat 12;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 199GDEEL.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische waarde van het monument :

Typisch hôtel de maître in 19de-eeuwse traditie. Het pand werd opgetrokken op de plaats van een oudere constructie, kadastraal geregistreerd vanaf 1829 en progressief verbouwd. In 1902 liet advocaat Meyers een nieuwbouw optrekken naar plannen van architect Jamar. In een eerste stadium werden de ruimten aan de tuinzijde uitgebreid en heringericht in een combinatie van historiserende stijlen. In een tweede stadium werd de straatzijde grondig verbouwd. Torenconstructie, serre-achtige uitbouw en een modern glasraam ter verlichting van de hal werden gerealiseerd in 1904.

Historische, in casu bouwhistorische waarde van het monument :

Alleenstaand herenhuis in neorenaissancestijl, omgeven door een ommuurde tuin. Het pand is U-vormig, zeven traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder schild- en zadeldaken in kunstleien. Op de linkerhoek is een torenachtige constructie uitgewerkt onder een schilddak. De lijstgevels zijn afgewerkt in baksteen met een rustieke plint en hardstenen deur- en vensteromlijstingen ; deuren en vensters van verschillende grootte en vormgeving (kruiskozijsen, rondbogen, segmentbogen). Beeldhouwwerk is beperkt tot enkele medaillons. De dakvensters hebben topgeveltjes in een gotiserende en renaissancestische vormtaal. De westelijke uitbouw is achteraf toegevoegd.

De ruimteverdeling volgt de procédés van het klassieke *hôtel de maître*, met een opvallende open dispositie naar de tuinzijde toe. Een centrale as kanaliseert de doorstroming (hoofdingang, dienst- en staatsietrap, achteruitgang) en staat op één of andere manier met alle ruimten in verbinding. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen werk- en ontvangstvertrekken op het gelijkvloers (aan de tuinzijde en in het oostelijk gedeelte van het pand), woonvertrekken op de verdieping en dienstvertrekken in het zuidwestelijk gedeelte, rond de torenconstructie.

Het interieur vormt een typisch laat-19de eeuws ensemble van ruimten die telkens in een verschillende, maar op zich uniforme stijl zijn ingericht. Op het gelijkvloers werd geopteerd voor een neomaniëristische vestibule en traphal, de ruimten aan de tuinzijde zijn neobarok (westelijk vertrek) en neoregence (oostelijk vertrek), op de eerste verdieping is enkel de ruimte ter hoogte van de vestibule uniform ingericht in een Lodewijk-XVI-stijl. De vloeren zijn in parket afgewerkt, grootse haarden met tegels en afgewerkte schoorsteenboezems domineren de vertrekken, wanden zijn voorzien van lambrizingen, zolderingen zijn integraal gestuct, verguld en beschilderd, de afwerking van de moerbalken en balksleutels, evenals het binnenschrijnwerk, is aangepast aan de stijl van het vertrek.

De tuinmuur maakt integrerend deel uit van de tuin.

Historische waarde van het stadsgezicht :

De tuin met portiersloge vormt een typisch onderdeel van een 19de-eeuws hôtel de maître. Het terrein hoort trouwens vanouds bij het pand.

Historische, in casu bouwhistorische waarde van het stadsgezicht :

Het hoofdgebouw vertoont een open dispositie naar de tuinzijde toe, waardoor de tuin als het ware een invloed heeft op het karakter van de achterste ruimten, die ook het sterkst

gedecoreerd zijn. De elegante portiersloge met patio en de ijzeren toegangspoort accentueren het karakter van de tuin als *externe ruimte*.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 23-05-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN